

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรดไขมันเป็นสารที่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิต เนื่องจากเป็นส่วนประกอบของโครงสร้างเซลล์ รวมทั้งชอร์โวน และพลังงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ (วรรษิพา วิเวโก, 2545) กรดไขมันแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท แต่กลุ่มที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายคือกรดไขมันไม่อิ่มตัวสูง (Polyunsaturated Fatty Acid) ครอบครัวไขมันก้า-3 (Omega-3 Fatty Acid) กรดไขมันกลุ่มนี้ประกอบด้วยกรดไขมันดีอีชเอ (DHA, Docosahexaenoic Acid) และกรดไขมันอีพีเอ (EPA, Eicosapentaenoic Acid) (Li & Ward, 1994) บทบาทที่เห็นได้ชัดเจนของกรดไขมันกลุ่มนี้คือช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของสมอง สายตา อีกทั้งช่วยป้องกันและบำบัดโรคต่าง ๆ เช่น โรคหัวใจ เบาหวาน รูมาตอยด์และความดันโลหิตเป็นต้น (ประสงค์ เพียงบุญ, 2543; พัชรีพิพัฒนา, 2539; ณัตรัตน์ อังศุศรีวงศ์, 2539; กาแฟดำ, 2544; วััญเพ็ญ มีสมญา, 2541; วีระสุรเศรษฐีวงศ์, 2544) กรดไขมันไม่อิ่มตัวสูงกลุ่มไขมันก้า-3 จัดเป็นกรดไขมันที่มีความจำเป็นต่อร่างกาย คือเป็นกรดไขมันที่ร่างกายไม่สามารถสร้างหรือสังเคราะห์ให้เพียงพอต่อกำลังต้องการของร่างกายได้ แต่รับเพิ่มได้จากการรับประทานอาหารที่มีกรดไขมันเป็นองค์ประกอบหลากหลาย ได้รับในปริมาณที่ไม่เพียงพอร่างกายอาจแสดงความผิดปกติหรือเกิดโรคได้ (มนตรี จุฬาวัฒนา แคลคูล, 2542) ดังนั้นผลิตภัณฑ์ในปัจจุบันจึงนิยมเสริมกรดไขมันดังกล่าวลงในผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องสำอาง น้ำดื่มทางการแพทย์ (วินัย ตะหัสัน, 2538) ซึ่งความต้องการมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละปี (วรรษิพา วิเวโก, 2545) แต่เนื่องด้วยปัจจุบันแหล่งผลิตกรดไขมันกลุ่มไขมันก้า-3 ที่นิยมในปัจจุบัน กลับมีข้อจำกัดทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของกรดไขมันที่ขึ้นอยู่กับชนิดปลา ฉลุย กะลา สถานที่จับ การควบคุมความบริสุทธิ์ของกรดไขมันมีความยุ่งยาก รวมถึงกลืนความปลาในผลิตภัณฑ์ทำให้ไม่เป็นที่นิยมในหมู่ผู้บริโภค (Li & Ward, 1994)

ดังนั้นจึงมีการศึกษาหารดไขมันจากสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นเพื่อมาทดแทนแหล่งผลิตเดิม (ศิริวรรณ เพชรสุมนต์, 2541) ชุดนี้เป็นสิ่งมีชีวิตอีกกลุ่มที่ได้รับความสนใจจากนักวิทยาศาสตร์ มีรายงานพบว่าเบคทีเรียบางชนิดผลิตกรดไขมันโอลีอิค (Oleic Acid) ได้ปริมาณสูง (Denis, Michael, Kurantz, & Raymond, 1993) ราชนิสูงสามารถผลิตกรดไขมันลิโนเลนิค (Linolenic Acid) ได้แต่ไม่พบกลุ่มกรดไขมันดีอีชเอและอีพีเอ (Haumann, 1998) ในราชนิสูงบางชนิดที่สามารถผลิตกรดไขมันไม่อิ่มตัวสูง (Bajpai, Bajpai, & Ward, 1991a) ส่วนกลุ่มแพรงค์ตอนพีชมีรายงานพบปริมาณกรดไขมันดีอีชเอ 12-34% (Bajpai, Bajpai, & Ward, 1991b) และในช่วง 60 ปี

ที่ผ่านมา มีรายงานการค้นพบวุฒิทรัพย์ทະເລກຄຸນທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ ซึ่งສາມາຮັດພລິຕົກຮົດໄຟມັນດີເອຂເອໄດ້ສູງຄື 30-40% ຂອງປຣິມາຜົນກຣດໄຟມັນທີ່ໜ້າ (Bowles, Bremer, Duchars, & Eaton, 1999) ໃນຂະໜາດທີ່ປ່າທະເລໄໝພລິຕົກເພີຍ 6-14% (Bajpai et al., 1991a)

ທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ເປັນວຸດົນທຣີຢ່າທະເລທີ່ທໍາຫັນທີ່ເປັນຜູ້ບໍ່ຢ່າຍສາຍໃນຮະບນນິວສ (Alderman & Jones, 1971) ພນໄດ້ໂດຍທ່ວ່າໄປຕາມແຫ່ລ່ນນໍາເຄີນບຣິວເຄຍຝ່າທະເລ (Raghukumar & Raghukumar, 1988; Naganumar, Takasuki, & Kimura, 1998) ປ່າກແມ່ນ້າ (Ulken, 1981a) ແນວປະກັບ (Nakahara et al., 1996) ແລະປ່າຊາຍແລນ (Ulken, 1981b; Raghukumar, 1988; Raghukumar, Sharma, Raghukumar, Pathak, & Chandramohan, 1994; Honda, Yokochi, Nakahara, Erata, & Higashihara, 1998; Leano, 2000; Fan & Jones, 2002) ໂດຍພນທີ່ໃນ ດິນ (Bongiorni, 2004; Bremer, 1995) ນໍາ (Nakahara et al., 1996) ສາຮ່າຍທະເລ (Miller & Jones, 1983; Sharmar, Raghukumar, Raghukumar, Pathak, & Chandramohan, 1994) ແລະເສຍໜາກພື້ຈ້າກສັດວົງທີ່ອາສີຍອູ້ໃນບຣິວເຄຍຝ່າທີ່ດັ່ງກ່າວຈາກຄຸນປະໂບຍໜ້ນແລະບທນາທ່າງທີ່ຕົ້ນ ຮົມຄືງການສຶກຍາທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ຈາກປ່າຊາຍແລນໃນປະເທດໄທຍ້ອງມີການສຶກຍາໄໝ່ມາກນັກ ດັ່ງນັ້ນໃນການສຶກຍາຄວັງນີ້ຈຶ່ງມີໆນັ້ນທ່ານ ຄັດແຍກທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ຈາກໃນໄຟປ່າຊາຍແລນ ເພື່ອຄັດແຍກສາຍພັນຖຸທີ່ສາມາຮັດໄໝພລິຕົກຮົດໄຟມັນ ກຸ່ມໂອເມກໍາ-3 ໃນປຣິມາຜົນສູງໂດຍເຄພາກກຣດໄຟມັນດີເອຂເອໄດ້ນໍາສາຍພັນຖຸດັ່ງກ່າວມາປັນທາງເລື່ອກ່າວມາໃນການພລິຕົກຮົດໄຟມັນກຸ່ມໂອເມກໍາ-3 ແລະນຳມາປະຍຸກຕໍ່ໃຫ້ທີ່ໃນການພະເລີຍສັດວົງນໍາ ທີ່ຮີ້ວ່າເສີມລົງໃນພລິຕົກກົມທີ່ຕ່າງໆ ເພື່ອຄັດການເສີຍຄຸຕ່າງການນໍາເຂົ້າຈາກການນໍາເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດໄດ້

ວັດຖຸປະສົງຄົງຂອງງານວິຊາ

1. ເພື່ອຄັດແຍກທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ຈາກໃນໄຟປ່າຊາຍແລນໜີນິດຕ່າງໆ
2. ເພື່ອສຶກຍາເປົ່ອຮັບເຫັນທີ່ການພບທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ຈາກໃນໄຟປ່າຊາຍແລນຕ່າງໜິນິດກັນ
3. ເພື່ອສຶກຍາປຣິມາຜົນກຣດໄຟມັນອີພື້ເອແລກກຣດໄຟມັນດີເອຂເອຈາກທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ທີ່ຄັດແຍກໄດ້ຈາກໃນໄຟປ່າຊາຍແລນ

ສ໘ນມຕິສູານຂອງງານວິຊາ

1. ເປົ່ອຮັບເຫັນທີ່ການພບທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ຈາກໃນໄຟປ່າຊາຍແລນຕ່າງໜິນິດກັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ
2. ທຣອສໄທຄິທຣິດສ໌ແຕ່ລະໄອໂໂລເລທສາມາຮັດພລິຕົກຮົດໄຟມັນອີພື້ເອແລກກຣດໄຟມັນດີເອຂເອແຕກຕ່າງກັນ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้เชื่อถือสโทกิทริดส์จากใบไม้ป่าชายเลน
2. ทราบปริมาณกรดไขมันอีฟีโอและคีอิชของทรอกส์โทกิทริดส์ที่แยกได้จากใบไม้ป่าชายเลนแต่ละชนิด
3. ได้เชื่อถือสโทกิทริดส์ที่สามารถผลิตกรดไขมันไม่อิมตัวสูงกลุ่ม โอมega-3

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้จะทำการคัดแยกทรอกส์โทกิทริดส์จากตัวอย่างใบไม้ป่าชายเลนแต่ละชนิดที่พบบ่อยๆ วัดอุณหภูมิ ความชื้น จำนวน จำพวกเมือง จังหวัด สมุทรปราการ และวิเคราะห์หาปริมาณกรดไขมัน อีฟีโอและคีอิชของทรอกส์โทกิทริดส์ที่พบ